

USTAWA DLA UREGULOWANIA STOSUNKÓW PRAWNYCH PROSTYTUTEK

z dnia 20 grudnia 2001 r. (BGBl. I S. 3983)

§ 1. Jeżeli wykonano czynności seksualne w zamian za uzgodnione uprzednio wynagrodzenie, ustalenie to powoduje powstanie prawnie skutecznego roszczenia. Przepis ten stosuje się również, jeżeli osoba, w szczególności w ramach stosunku zatrudnienia, wystawia się do dyspozycji w celu wykonywania takich czynności.

§ 2. Roszczenie nie może być scedowane i można go dochodzić tylko we własnym imieniu. Wobec roszczenia na podstawie § 1. zdanie pierwsze można jedynie zgłosić zarzut całkowitego, wobec roszczenia na podstawie § 1. zdanie drugie – także częściowego niespełnienia świadczenia, o ile dotyczy uzgodnionego czasu trwania. Za wyjątkiem zarzutu dotyczącego spełnienia świadczenia na podstawie § 362. BGB oraz zarzutu przedawnienia dalsze zarzuty są wykluczone.

§ 3. W przypadku prostytutek ograniczone prawo do wydawania poleceń w ramach pracy zależnej nie jest przeszkodą dla przyjęcia zatrudnienia w znaczeniu prawa ubezpieczeń socjalnych.